

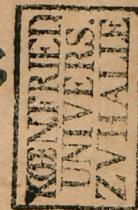

12
DISSE^TAT^O IVRIDICA

PRIMA

DE 1752, 3

VOCIBVS
IVRISDICTIONIS
ET
IMPERII IN GENERE;

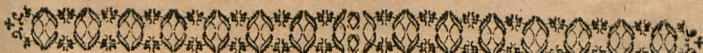
QVAM
FAVENTE SVMMO NVMINE,
PRAESIDE

FRIDERICO GOTHOFREDO
I. A. F. SCHLEGENDAL
I. V. D.

PVBICE DEFENDET

PETRVS IOANNES SCHMITZ
NEOMAGI - BATAVVS.

AD DIEM I. M. AVGVSTI MDCCLII.
H. L. Q. S.

TEVTOBVRGI AD RHENVM
TYPIS IOH. SEBAST. STRAVBII, ACAD. TYP.

3

*NOBILISSIMIS,
AMPLISSIMIS, CONSVLTISSIMISQUE
VIRIS AC DOMINIS*

**D_{NO.} CHRIST. GVIELMO
VAN BENTHEM**

I. V. D.

CIVITATIS NEOMAGENSIS VIRO SENATORIO
AC CONSVLARI PERQVAM STRENUO,
EIVSDEMQUE NOMINE
AD PERILLVSTRIVM AC PRAEPOTENTIVM
FOEDERATI BELGII
CONCESSVM DELEGATO,

VT ET

ACADEMIAE DVCATVS GELRIAЕ ET COMITATVS
ZVTPHANIAE, QVAE FLORET HARDEROVICI,
CVRATORI PEREXIMIO,
RELIQVA.

NEC NON

D_{NO.} IVSTINO DE BEYER

I. V. D.

DOMINO DE HVLSEN,
CIVITATIS NEOMAGENSIS VIRO SENATORIO
AC CONSVLARI SPLENDIDISSIMO,

AC

AMPLISSIMI SENATVS CANONICORVM CATHEDRA-
LIVM ST. MARIAE, QUI EST VLTRAIECTI, ASSESSORI
MERITISSIMO,
RELIQVA.

DOMINIS SVIS,
PATRONIS AC FAVTORIBVS
AD ROGVM VSQVE COLENDIS
IN
OBSERVANTIAE DEBITIQVE HONORIS
SYMBOLVM
ET
OPTIMAM SVI COMMENDATIONEM
CVM
SANCTISSIMO OMNIGENAE FELICITATIS, CRESCENDAE
ACCRESCEDAEQVE
VOTO
SVBMISSA MENTE, AC DEVOTISSIMO,
QVO DECET, PECTORE
HASCE IN IVRISPRVDENTIA PRIMITIAS
DAT, OFFERT, ATQVE CONSECRAT

SVRIECTISSIMVS SERVVS

PTRVS IOANNES SCHMITZ
DEFENDENS
NEOMAGI - BATAVVS.

§. I.

§. I.

Cum Ius Ciuale testante Paulo in *L. XI.*
D. de Iust. et Iur. dicatur id *quod omnibus aut pluribus in ciuitate est utile*: hinc recte omnino Noodt de *De Iurisd. et Imp. Lib. I. Cap. 1.* statuit, Ius dicere nihil aliud esse, quam hoc ipsum, omnibus aut pluribus in ciuitate utile pronunciare. Atque hinc haec vox eodem monente sua ipsius vi continet et causae cognitionem, et sententiae lationem, et eius exsecutionem: cum sententiam ferendo demum hoc pronunciet iudicans, id autem fieri nequeat, nisi causa cognita inquisuerit, quid plerisque in hac specie sit utillimum; et frustra prorsus fiat, si haec pronuntiata neglecta exsecutione suo careant effectu. Dicemus itaque cum Noodt d. L. Iurisdictionem esse notionem cum decernendi et exsequen-

A

di

I.

di potestate magistratui competentem. Quam definitionem eo rectius ex d. L. XI. elicere poterimus; quod in hoc textu ipso varia de Iurisdictione recensentur. Haec de re ipsa. Si vocem species, atque simul perpendas, ius a iubendo deriuari: Ius dicere erit, aliis iussa summae sc. potestatis enunciare.

§. II.

Imperium proprie videtur et vocabuli natura et scriptorum testimonii denotare summam populi hoc loco Romani potestatem, immo totam hanc Rempublicam; quo sensu Liuius *Lib. I. cap. 33.* dicit sub Anco Martio Imperium ad mare esse prolatum, et de capite humano in fundamentis Capitoli, regnante Tarquinio Superbo, reperto affirmat magnitudinem Imperii portendisse, immo censum rem tanto Imperio saluberrimam vocat. Summam autem populi potestatem denotat, quando Tullo Rege Albani cum Romanis de Imperio pugnare dicuntur, quod ideo seruitio opponitur, apud Liuum *Lib. I.* et alibi passim. Tribuitur tamen etiam summis magistratibus in Vrbe et in provinciis Imperium, quasi hi magistratus quandam eius partem a populo sibi demandatam teneant. Sic Seruio Tullio Imperium tribuitur ab eodem Liui *Lib. I. cap. 48.* immo hoc ipsum *cap. 56.* summum ab Apolline Delphico siue Regium siue Consulare spectet, appellatur. Consulibus certe Idem *Lib. II. cap. 28.* expresse tribuit Imperium. Et hoc quidem in Vrbe. In exercitum sibi competere Imperium, expressis verbis affimat Seuerus ille Consul T. Manlius, apud Liuum *Lib. VIII. cap. 7.* Praeter Consulem Praetori quoque dari Imperium

perium, tum alii iuris nostri textus, tum praeципue
L. XI. D. de Iust. et Iure satis indicant.

§. III.

Neque tamen praeter maiores magistratus etiam aliis, v. g. minoribus et municipalibus Imperium tribui videbis; immo hoc iis perspicue satis denegatur L. XXXII. D. de Iniur. Neque hoc sine ratione. Nimirum enim iis concessum videbitur, si summa potestas concedatur: quae nec illis, qui proprie magistratus non sunt, nec iis, quorum Resp. vt ita dicam, alteri subiecta est, vnquam datur. Magistratum autem proprie non esse nisi maiorem, atque ex hac causa Imperium ei deberi defendit App. Claudio apud Liuium Lib. II. cap. 56. Atque hinc reftissime in d. L. XXXII. minores magistratus sunt sine Imperio aut potestate, quae tamen alias secundum L. CCXV. D. de V. S. omnium vere magistratum videntur propria. Videtur autem hac in re Maiestati quodammodo simile Imperium. Illa cum proprie solius sit Populi seu Imperantis L. I. §. 1. ad L. Iul. Maiest. §. 3. I. de Puhl. Iud. tribuitur tamen etiam summis magistratibus, qui reuera partem eiusdem sustinent, L. IX. D. de Iurisd. immo quod magis est hoc sensu Imperio iungitur L. XI. D. de Iust. et Iure. vid. Liuius Lib. III. Cap. 6. quo loco Maiestas Consularis Imperii vocatur. Caetera cum haec tantum rationem harum vocum erga totum populum respiciant, nihil vetat, quominus cuius patrif. in suam familiam dari Imperium possit; aequae ac maiestatem illi tribuit Liuius Lib. VIII. Cap. 7. Adeo tamen accurati hic fuere, vt nulli fere nisi in iis locis, quibus praefectus

fectus, Imperium tribuatur, vid. *L. vlt. D. de Off. Proc.*
Vnde etiam triumphare volentibus extra Vrbem sena-
tus dabatur; ne cum Imperio militari Vrbem introirent.

§. IV.

Inter omnes magistratus Praetori specialiter de-
mandata erat Iurisdictio. Eum in finem enim solum
hic creatus est, ut in Vrbe ius diceret narrante Liuio
Lib. VI. Cap. vlt. Fuerat enim antea Iurisdictio pars
Imperii Consularis teste Liuio *Lib. II. fere medio*, vbi
App. Claudius Consul de pecuniis creditis Ius dicit.
Immo in muniis Regum ab vxore Tarquinii Tanaquil
ita recensetur, quasi praecipuae fuerit dignationis apud
eundem *Lib. I.* qui *Lib. III. cap. 33.* in officiis Decem-
virorum solum *ius reddere* recenset.

§. V.

Quoniam itaque Praetoris sparta non fuit mini-
ma, immo Consulari fere equiparata Liuio *Lib. VIII.*
cap. 32. non est mirandum, si eadem his quae Consu-
libus concessa fuere. Atque inter ea quoque Imperium
ipso datum inuenimus in *L. XI. D. de Iust. et Iur. §. 2.*
citata, aliisque textibus. Ac id recte omnino, quia
Praetor certe inter maiores magistratus hac in parte po-
puli maiestatem tuebatur. Atque hinc est, quod, vbi
in Jure nostro vel ratione Praetoris et reliquorum ma-
gistratum ius dicentium Imperii sit mentio, Jurisdictio
fere semper denotetur.

§. VI.

Maxime tamen hic id observandum, quod §. 3.
notauimus, quod sc. magistratibus minoribus nunquam
videa-

3

videamus concedi Imperium. Tribuitur enim hoc tantum magistratibus tam urbanis quam caeteris *L. CCXV. D. de V. S. et L. XII. §. I. D. de Iudic.* atque hi sunt tam in Vrbe magistratus maiores, quam qui in prouinciis singulis horum loco sunt constituti. Caeteros enim ac nominatim minores in Vrbe magistratus non esse §. 2. vidimus. De magistratibus municipalibus eo minor erat dubitatio, quod hi nec populo libero praecessent. Ideoque iis Imperium, quod nec populo tali dari poterat, prorsus erat denegandum. Atque ad hos forsitan praecipue respicit *L. XXXII. D. de iniur. conf. L. XXVI. D. ad Municip.*

§. VII.

Contra ea vocem Jurisdictionis etiam his tribui posse censiuerem. Quod non solum ex *d. L. XXVI.* colligi poterat: sed praeterea ex *municipali Jurisdictione*, quomodo in *L. XXIX. D. eod.* vocatur, erat certissimum. Neque sine ratione hanc inter magistratus urbanos et municipales statuere differentiam. Quanta enim sit Imperii maiestas, quippe quod imperanti summa aliquam potestatem concedere videtur, §. 2. vidimus. Hoc adeoque magistratibus populi Romano subiecti non tribuitur; quoniam solus liber populus id sibi vindicare poterat, quo sensu quoque Albanis datur a Liuius *Lib. I. cap. 22.* Jurisdictionis vero optime magistratibus municipalibus dari poterat. Etsi enim, quod §. 4. ostendimus, haec quoque non in minima fuerit dignatione: utique tamen dignitate Imperium haud aequaliter; quia ius dicere reuera nihil aliud erat, quam iussa cuiuscunq; imperantis pronunciare. Neque tamen

verbum id inferius maiestate magistratum maiorum erat; quippe qui sui tantum populi iussa agnoscabant, eorumque ipsorum, sub libera Rep. re ipsa, sub Imperatoribus praeſertim primis imagine quadam, ex parte erant auctores.

§. VIII.

Si haec ita se habent: appareat, omnia ea, quae Praetor et magistratus maiores vi quacunque magistratus faciunt, vocari posse et Iurisdictionem et Imperium. Quod per partes aliquas ostendere non erit inutile. Sic itaque in L. III. D. de Iurisd. iudicis dandi licentia Iurisdictionis est: quae tamen in L. XII. §. 1. D. de Iud. refertur ad vim Imperii. In L. II. D. de adopt. haec dicitur fieri *magistratus Imperio*: cum nihilominus in L. II. D. de off. Proc. non solum sit *Iurisdictionis voluntariae*; sed, quod magis est, *talis Iurisdictionis Legato* denegetur. Amplius in L. XVI. §. vlt. D. de min. *magistratus pro sua Iurisdictione potest in integrum restituere*, quod ipsum in L. XXVI. D. ad munic. magis Imperii est. Tandem ne plura afferamus in L. I. §. 9. D. de noui op. munic. post noui operis nunciationem committunt se litigatores Praetoriae Iurisdictioni: et hoc non obstante. L. VII. §. 14. D. de pacis noui operis nunciationem exsequi, Praetoris Imperio vindicatur. vid. et L. VII. §. vlt. et L. VIII. D. de off. Proc. item L. I. D. de Iurisd.

§. IX.

Etsi vero, quod ex tribus postremo allegatis capitibus licet colligere, magistratibus municipalibus multa tribuantur, quae alias ad Imperium pertinere dicuntur: nunquam tamen iis ipsum Imperium indulgetur;

getur; immo omnia, quae iis conceduntur, solo ad summum veniunt nomine Iurisdictionis.

§. X.

Atque haec inter maiores et minores magistratus ratione harum vocum differentia, aliam inter voces ipsas peperit. Cum enim magistratibus maioribus plurima concederentur, quae minoribus data haud essent, v. g. Iurisdiction de criminibus *L. XII. D. de Iurisd. missio in possessionem aliaque L. IV. D. eod. iuncta L. XXVI. D. ad munici.* ea videntur nonnulli per excellentiam vocitasse Imperium. Atque hinc voces meri et mixti Imperii esse deriuandas, est verosimile, quod vbi de singulis agetur, latius ostendendum. Hinc quoque explicandus Vlpianus in *L. VI. §. 2. D. de Tute.* affirmans *Tutoris dationem neque Iurisdictionis neque Imperii esse.* vid. *L. I. D. de Iurisd. et add. Noodt de Iurisd. et Imp. Lib. I. cap. I.* Atque hoc modo ea, quae sunt Imperii, opponuntur illis, quae sunt Iurisdictionis. Nam ita hoc sensu vocare ea, quae etiam magistratibus municipalibus data sunt.

§. XI.

Minime tamen haec ita a se inuicem separata sunt: vt hac ratione semper inter has voces fuerit distinctum. Immo saepissime et recte illa, quae eadem significabant, omni tempore confudere. Sic enim primo ea, quae Imperii et quidem meri esse dices, Iurisdictioni attribuerre. Falsi enim crimen, quod certe est meri Imperii Iurisdictioni attribuisse videtur Callistratus in *L. XXXI. D. ad L. Cornel. de fals. conf. L. II. §. 23. D. de O. I.* Tertullianum *ad Scapul. cap. IV.* aliaque recensita a Noodt *d. cap. I.* quibus addantur ea, quae §. 8. ad hunc scopum allegauimus. E contrario omnia, quae Iurisdictioni in specie

specie tribueres, Imperii etiam esse, ostendunt *L. XI. D. de Iust. et Iur. L. XII. D. de Iurisd.* quae maxime collata *L. I. D. eod.* eandem esse vtriusque significationem ostendunt.

§. XII.

Atque hinc nullo fere in loco has voces ipsas inter se distinctas sibi expresse opposuere. Locus ubi maxime opponuntur videtur esse *L. VI. §. 2. D. de tutel.* quod ibi eo magis necessarium erat, quod tutoris datio vide ri poterat vtriusque esse vid. *L. III. D. de tut. dat. ab his.* Attamen cum nullus esset aptior modus distinguendi inter Iura magistratum maiorum et municipalium; et nihilominus dubitarent differentiam inter eas statuere accuratius loquentes; ea quae magis sunt Iurisdictionis quam Imperii a caeteris distinxere, atque illa magistratis municipalibus expresse denegauere, vid. *L. IV. D. de Iurisd.* collata *L. XXVI. D. ad munic.* Haec vero speciatim hoc nomine insigniuerunt, quia pleraque etiam magistratis his minoribus data fuerant, adeoque iis non data, quia pauciora, speciali nomine denotare, optimum duxere.

§. XIII.

Ratio autem huius denominationis videtur ea fuisse, quod, cum non possent dicere, sola haec solius Imperii esse; quia aeque haec Iurisdictioni ac alia Imperio tribui poterant: optime tamen, si ad personas respicias, dici poterat, haec magis esse Imperii quam Iurisdictionis; quia cum reliqua aliquando soli Iurisdictioni possent tribui, haec semper et Iurisdictioni et Imperio tribui potuerint. Adeoque cum reliqua magis essent Iurisdictionis; haec magis Iurisdictionis quam Imperii recte dici poterant.

T A N T V M .

ADNEXA DEFENDENTIS.

I.

Vti nuptiae inter parentes et liberos Iure
Naturali sunt prohibitae,

II.

Ita illae inter fratres et sorores licitae.

III.

Vti merum Imperium et Iurisdictio Cri-
minalis,

IV.

Ita mixtum et Iurisdictio Civilis eadem sunt.

V.

Transactio super causa controuersa ex vlti-
mis voluntatibus , quarum tenor non
est cognitus , valet.

VI.

Pater potest liberis exheredatis tutorem dare.

VII.

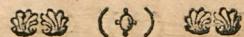
Tutoris auctoritas perfecto negotio non
recte accedit.

VIII.

A matre liberis pupillariter substitui non
potest.

B

IX.

IX.

Vt ius accrescendi ipsum pertinet ad venditorem hereditatis,

X.

Ita emtor vi emtionis eam portionem, quae accreuit, potest petere.

XI.

Pignus traditione, hypotheca nudo pacto contrahitur.

XII.

Debitor facti ad factum non potest cogi.

Duisburg, Diss., 1728/81(1)

ULB Halle
004 527 070

3

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

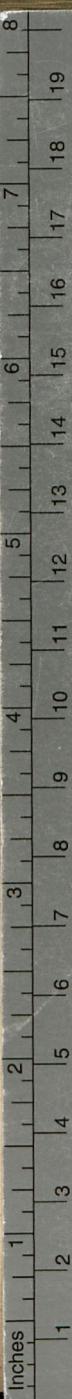
Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

10
*INSERTATIO IVRIDICA
PRIMA*

DE 1752, 3

**VOCIBVS
VRISDICTIONIS
ET
IMPERII IN GENERE;**

QVAM
FAVENTE SVMMO NVMINE,
PRAESIDE

RIDERICO GOTHOFREDO
I. A. F. SCHLEGTENDAL
I. V. D.

PUBLICE DEFENDET

ETRVS IOANNES SCHMITZ
NEOMAGI - BATAVVS.

AD DIEM I. M. AVGVSTI MDCCCLII.
H. L. Q. S.

TEVTOBVRGI AD RHENVM
TYPIS IOH. SEBAST. STRAVBII, ACAD. TYP.

